

7. Dájúdájú Àwá tí ẹ gbogbo ohun tí ó wà ní ori ilẹ ní ọsọ fún un, kí A le dán wọn wò láti mọ taani nínú un wọn ní ó dára jùlọ nínú un isẹ ẹsẹ.

8. Àti pé dájúdájú Àwá yòò ẹ ohun tí ó wà ní orí rẹ ní iyẹpẹ gbígbe tí kò ní irúgbìn.

9. Tàbí iwọ rò pé àwọn ará inú un ihò àpáta (Kahfi) àti àkọlé nàà jẹ ohun iyanu kan nínú un àwọn àmìi Wa?

10. Nígba tí àwọn ọdómọdé nàà sá pamọ sínú un ihò apáta tí wọn ní wí pé: Olúwaa wa o, ẹ àánú fún wa láti ọdọ Rẹ, kí O sì ẹ amọnàa wa nínú un àlámòrìi wa.

11. A dí wọn létí (wọn kò le gbọrò) nínú un ihò nàà fún àwọn ọdún tí ó ni ònkà.

12. Lẹyìn nàà, A gbé wọn dide kí A lè mọ taani nínú un àwọn ijọ méjéèjì ni ó mọ igbà tí wọn lò nìbẹ.

13. Àwa ní sọ itàn-an wọn fún ẹ pèlúu òtítọ. Dájúdájú wọn jẹ ọdómọkùnrin tí wọn gba Olúwaa wọn gbó, A sì ẹ àlẹkún itọsọnà fún wọn.

14. A sì kì wọn lókàn nígba tí wọn dide dúró tí wọn wí pé: Olúwaa wa ni Olúwa àwọn sánmọ àti ilẹ, àwa kò ní pe olùjọsìnfún miiran lẹyìn-in Rẹ, (tí a bá ẹ bẹ) nígba nàà a jẹ pé a ti sọ ọrò tí ó tóbi púpọ tí ó jìnnà sí òtítọ.

15. Awọn ènìyàn-an wa wònyìi tí ní olùjọsìnfún miiran lẹyìn-in Rẹ. Kí ní dé tí wọn kò mú idíorò pàtàkì kan wá nípa wọn? Àti pé kò sí ẹni tí ó ẹ àbòsí ju ẹni tí ó paró mó Allaahu lọ.

16. Àti nígba tí ẹ bá yẹra fún wọn, àti ohun tí wọn ní sìn lẹyìn-in Allaahu, nítorí nàà ẹ sá pamọ sínú un ihò apáta, Olúwaa yín yòò sì ilẹkún àánú un Rẹ fún yín, yòò sì ẹ irọrùn fún yín nínú un àlámòrìi yín.

إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لَهَا لِنَبْلُوهُمْ أَيُّهُمْ

أَحْسَنُ عَمَلًا ﴿٧﴾ وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا

صَعِيدًا جُرُزًا ﴿٨﴾ أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ

الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ ءَايَتِنَا عَجَبًا ﴿٩﴾ إِذْ

أَوَى آلِفَتِيَّةٌ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا ءَاتِنَا مِنْ

لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا ﴿١٠﴾

فَضَرَبْنَا عَلَى ءَاذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا

﴿١١﴾ ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ الْحَزَيْنِ أَحْصَى لِمَا

لَبِثُوا أَمَدًا ﴿١٢﴾ خَنُ نَقْصُ عَلَيْكَ نَبَأُهُم بِالْحَقِّ

إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ ءَامَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًى ﴿١٣﴾

وَرَبَطْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَنْ نَدْعُوَ مِنْ دُونِهِ إِلَهًا

لَقَدْ قُلْنَا إِذًا شَطَطًا ﴿١٤﴾ هَتُّوْلَا قَوْمَنَا أَخَذُوا

مِنْ دُونِهِ ءَالِهَةً لَوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِم بِسُلْطَنِ

بَيِّنٍ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ﴿١٥﴾

وَإِذِ اعْتَزَلْتُمُوهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ فَأْوُوا إِلَى

الْكَهْفِ يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيُهَيِّئْ لَكُمْ

مِنْ أَمْرِكُمْ مِرْفَقًا ﴿١٦﴾